08/01/2021

Στην Ιερά Μονή Χοζεβά

/ Ιερές Μονές

Ένα από τα αρχαιότερα μοναστήρια της αγίας Γής, κτισμένο πλησίον της διαδρομής Ιεριχούς- Ιεροσολύμων. Ιδιαίτερη αίγλη έλαβε κατά την ηγουμενεία του αγίου Γεωργίου του Χοζεβίτου αλλά σύντομα καταστράφηκε από τους Πέρσες. Ο τόπος αυτός συνδέεται με τον Προφήτη Ηλία και τον Θεοπάτορα Ιωακείμ. Η Παράδοση λέει πως εδώ κρύφτηκε ο Προφήτης κυνηγημένος από την Ιεζάβελ (υπάρχει το σπήλαιό του). Επίσης, λέγεται, πως εδώ προσευχόταν ο πατέρας της Παναγίας για να του χαρισθεί παιδί.

Βρίσκεται σε μια ερημική και άγρια χαράδρα κι είναι κοντά στην αρχαία Ρωμαϊκή οδό, που οδηγεί από τα Ιεροσόλυμα στην Ιεριχώ. Στην Αγία Γραφή η τοποθεσία αυτή λέγεται χείμαρρος Χορράθ κι είναι συνδεδεμένη με πολλά ιστορικά γεγονότα. Σ’ αυτό το μέρος είναι η σπηλιά στην όποια είχε κάποτε κρυβεί ο προφήτης Ηλίας

(910 π.Χ.) για να γλιτώσει από την καταδίωξη του ασεβέστατου βασιλιά Αχαάβ και της ειδωλολάτριδας συζύγου του της Ιζάβελ. Σ’ αυτή τη σπηλιά ο ζηλωτής προφήτης έμεινε μήνες και τρεφόταν κατά ένα θαυμαστό τρόπο. Μερικά κοράκια του έφερναν πρωί και βράδυ ψωμί και κρέας. Νερό έπινε από τον χείμαρρο. Όταν όμως κι από εδώ έλειψε το νερό, εξ αιτίας της ανομβρίας, ο προφήτης αναχώρησε κατ’ εντολή του Θεού στα Σάρεπτα της Σιδώνος.

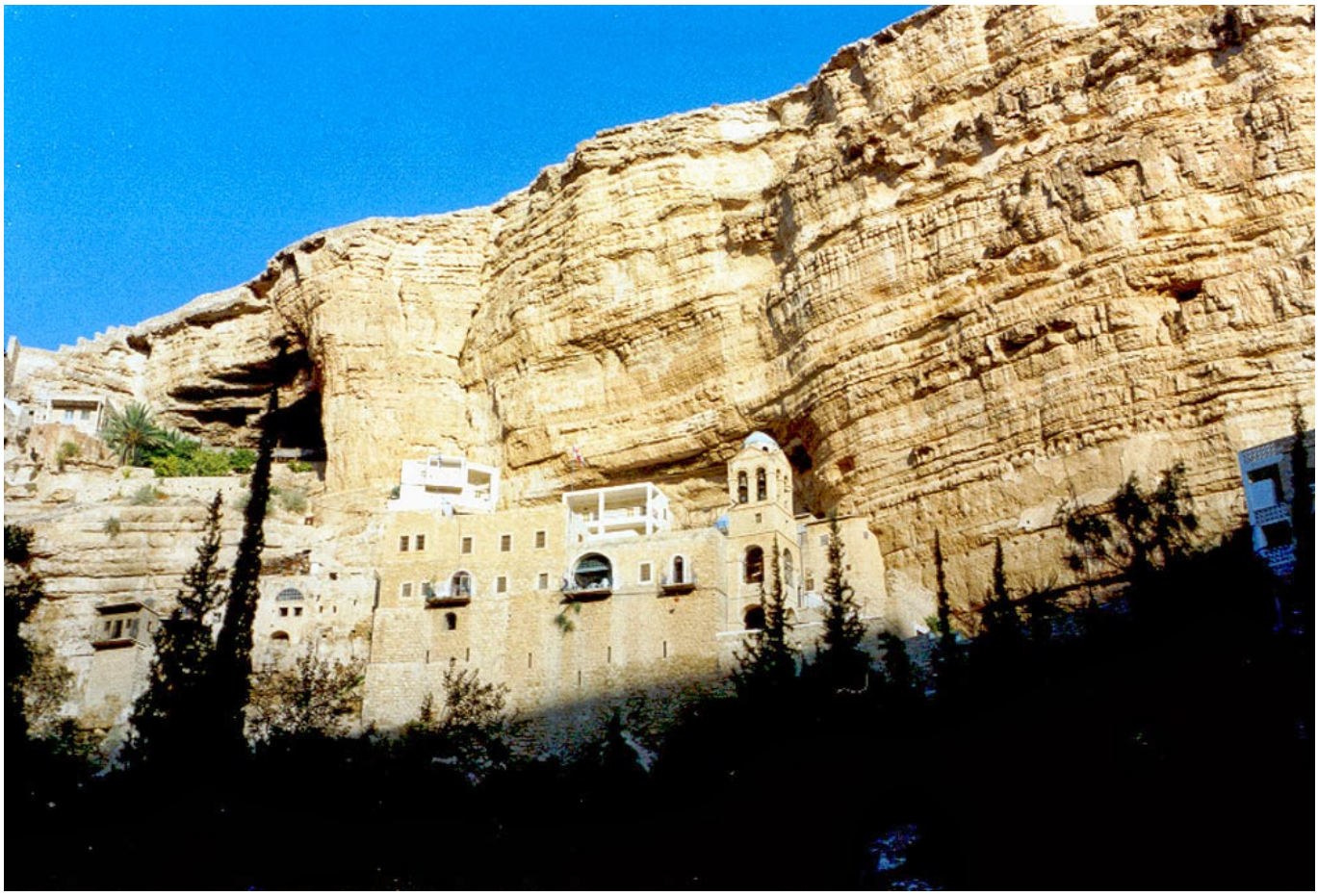

Στη σπηλιά αυτή ύστερα από χρόνια ήρθε και κλείστηκε κι ο θεοπάτορας Ιωακείμ. Σαράντα μερόνυχτα έμεινε εδώ νηστεύοντας και προσευχόμενος να του χαρίσει ο Θεός ένα παιδί, γιατί ήταν άτεκνος. Σ’ αυτό το διάστημα κι η σύζυγος του Άννα είχε παραμείνει στο σπίτι της και προσευχόταν θερμά. Με δάκρυα παρακαλούσε και ζητούσε να της λύσει ο Πανάγαθος Θεός την ατεκνία της. Πολύ συγκινητική είναι η προσευχή του Ιωακείμ, στη σπηλιά όπως μας την διέσωσε αρχαία παράδοση: «Ου καταβήσομαι», έλεγε μονολογώντας ο ευσεβής Ιωακείμ, «ούτε επί ποτόν, έως ότου επισκέψεταί με Κύριος ο Θεός μου και έσται μου η ευχή βρώμα και πόμα». Και δεν κινήθηκε απ’ εκεί, παρά μονάχα, όταν ο φιλάνθρωπος Θεός που ακούει πάντα τις προσευχές των ευσεβών παιδιών του, εισήκουσε τη δέηση του και μ’ ένα άγγελο του διεμήνυσε το χαρμόσυνο μήνυμα, πώς θα αποκτούσε παιδί. Και πραγματικά. Την επόμενη χρονιά ο Ιωακείμ και η Άννα αξιωνόντουσαν να αποκτήσουν την κεχαριτωμένη Μαρία, τη Μητέρα του Θεού. Γι’ αυτό και το όνομα

Θεοπάτορες, δηλαδή πρόγονοι κατά σάρκα του Σωτήρος μας Χριστού, του Θεού μας.

Από μια τυπική διάταξη της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων μανθάνουμε, πως ο χείμαρρος ήταν κτήμα του Ιωακείμ, του πατέρα της Υπεραγίας Θεοτόκου. Εδώ υπήρχε και κήπος του ιδίου κι εδώ αργότερα κτίστηκε και Εκκλησία έπ' ονόματι της Παναγίας στην οποία διάφορες μέρες του χρόνου γινόντουσαν μεγαλόπρεπες πανηγύρεις. Σε τούτο το μέρος κτίστηκε κι η μονή της Παναγίας του Χοζεβά, που θεωρείται μία από τις αρχαιότερες μονές της Παλαιστίνης.

Στην ιερά αυτή Μονή έζησαν την αγγελική ζωή της πλήρους αφιερώσεως χιλιάδες ευλαβείς ψυχές. Σ' αυτή πέρασε κι ο άγιος Γεώργιος από τη νήσο Κύπρο, που είναι γνωστός με το επώνυμο Χοζεβίτης, τα περισσότερα χρόνια της ασκητικής ζωής του. Η όλη περιοχή διακρίνεται για την αγριότητα της. Κι αυτή την περιοχή χωρίς άλλο θα είχε υπ' όψη ο Κύριος, όταν έλεγε την παραβολή του ανθρώπου που περιέπεσε στους ληστές κι είναι γνωστή σαν παραβολή του καλού Σαμαρείτη. Καθ' όλη τη διαδρομή του χειμάρρου υπάρχουν πολλά σπήλαια, τα οποία από ενωρίς προσείλκυσαν πολλούς αναχωρητές. Σ' ένα από αυτά, που βρίσκεται από πάνω από τη Μονή, είχε εγκατασταθεί κάποτε ο Άγιος Ιωάννης ο θαυματουργός, που είχε διατελέσει επίσκοπος της Καισαρείας κι ύστερα εγκατέλειψε την επισκοπή κι ήρθε

στο μέρος αυτό να μονάσει. Ο μεγάλος αυτός άγιος και θαυματουργός έκτισε την εκκλησία και τη Μονή στο όνομα της Παναγίας και καλλώπισε τον χώρο εκείνο έτσι, που σε λίγο καιρό χιλιάδες φιλέρημες ψυχές ήρθαν να ζήσουν την αγγελική ζωή.

Την ακμή της Μονής, στην οποία πολλά θαύματα γινόντουσαν από την Υπεραγία Θεοτόκο, αλλά και των γύρω ασκητηρίων, που στις αρχές του εβδόμου αιώνα φιλοξενούσαν πιο πολλές από πέντε χιλιάδες ψυχές, ανέκοψαν οι περσικές επιδρομές. Σαν καταιγίδα αληθινή είχαν ενσκήψει οι άγριες αυτές ορδές, που έσφαζαν, έκαιαν, ερήμωναν τα πάντα από εκεί που περνούσαν. Αυτή την εποχή καταστράφηκε κι ο άγιος ναός της Αναστάσεως και όλοι οι ναοί και τα μοναστήρια της Παλαιστίνης (614 μ.Χ.)